

Uchwała Nr XVII / 109 / 08
Rady Gminy Męcinka
z dnia 21 kwietnia 2008 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Męcinka – Zbigniewa Przychodzenia.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zmianami) uchwala się, co następuje:

§ 1.

1. Udziela się odpowiedzi po rozpatrzeniu skargi z dnia 26 marca 2008 r. Henryka Szemeta na Wójta Gminy Męcinka , a dot. niezłatwienia sprawy w terminie i postanawia skargę uznać za niezasadną.
2. Odpowiedź na skargę zawiera załącznik do uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się przewodniczącego rady do przesłania uchwały skarżącemu.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr XVII/109/08
Rady Gminy Męcinka z dnia 21 kwietnia 2008 r.

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 4 kwietnia 2008 r. komisja rewizyjna zbadała skargę wniesioną w dniu 26 marca 2008 r. do Rady Gminy Męcinka przez H. Szemeta na Wójta Gminy Męcinka, a dot. nie otrzymania przez skarżącego zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, pomimo złożonego w tej sprawie wniosku w dniu 4 stycznia 2008r. W treści skargi skarżący zarzucił naruszenie art. 35 i 38 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W wyniku analizy przekazanych komisji dokumentów związanych z przedmiotem skargi, ustalono iż skarga jest niezasadna.

Komisja ustaliła co następuje.

W dniu 4 stycznia 2008r. H. Szemet (skarżący) wniósł do wójta gminy o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości alkoholu do 4,5% oraz piwo, powyżej 4,5% do 18% i powyżej 18% w sklepie położonym w Męcince pod nr. 74. W dniu 7 stycznia br. skarżący w trakcie wizyty w Urzędzie Gminy Męcinka, został poinformowany przez urzędnika, że wniosek jest niekompletny (brak zgody właściciela lokalu – Gminy Męcinka) na sprzedaż napojów alkoholowych we wnioskowanym miejscu. W tym samym dniu skarżący wystąpił pisemnie do wójta gminy o taką zgodę. Za pismem Nr GK 72300/1/2008 z dnia 10 stycznia br., skarżący został poinformowany o braku zgody właściciela na sprzedaż napojów alkoholowych w tym sklepie. Pismo to odebrał za pośrednictwem poczty w dniu 11 stycznia br. W dniu 14 stycznia br. skarżący ponownie wystąpił pisemnie o zgodę na sprzedaż napojów alkoholowych. Za pismem Nr DG6435/1/2008 z dnia 4 lutego br. został poinformowany o braku zgody. Pismo to odebrał za pośrednictwem poczty w dniu 8 lutego br.

W dniu 15 stycznia br. za pismem Nr DG6435/1/08 skarżący został wezwany do uzupełnienia wniosku z dnia 4 stycznia br. o dostarczenie zgody właściciela lokalu na sprzedaż napojów alkoholowych, z pouczeniem, że jeśli nie dostarczy takiej zgody w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania, jego podanie wniesione w dniu 4 stycznia br. pozostanie, zgodnie z art. 64 § 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późniejszymi zmianami), bez rozpatrzenia. Pismo to skarżący odebrał za pośrednictwem poczty w dniu 21 stycznia br. Do dnia 28 stycznia br., skarżący nie uzupełnił wniosku z dnia 4 stycznia br. poprzez doręczenie zgody właściciela lokalu na sprzedaż napojów alkoholowych w sklepie w Męcince pod Nr 74. To oznacza, że podanie skarżącego z dnia 4 stycznia br. o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych we wnioskowanym sklepie, pozostało bez rozpatrzenia. Takie stanowisko opiera się na dyspozycji art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpatrzenia. Z kolei te inne wymagania dot. przedmiotowej skargi wynikają z art. 18 ust. 6 pkt 3 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473), w którym to ustawodawca nakazał dołączyć do wniosku pisemną zgodę właściciela, użytkownika, zarządcy lub administratora budynku, jeżeli punkt sprzedaży będzie zlokalizowany w budynku mieszkalnym wielorodzinnym. Bezsporne jest iż nieruchomość w Męcince pod Nr 74 właśnie taką jest.

Z opisanych wyżej, udokumentowanych faktów, zarzut skarżącego o nie- załatwieniu sprawy z naruszeniem terminów jest bezzasadny.

Za bezzasadny należy uznać również podniesiony przez skarżącego zarzut braku decyzji odmawiającej zezwolenia ani innego rozstrzygnięcia w tej sprawie w aspekcie pozbawienia skarżącego prawa do wniesienia odwołania do organu odwoławczego. Otóż zgodnie z ogólnymi zasadami procesowego prawa administracyjnego pomieszczonymi w Kodeksie postępowania administracyjnego, rozstrzygnięcie administracyjne jest końcową czynnością jaką podejmuje właściwy organ po wcześniejszym wszczęciu postępowania i przeprowadzeniu postępowania dowodowego. W rozpatrywanej skardze taki stan nie wystąpił. Braki formalne wykluczyły możliwość kontynuowania postępowania administracyjnego, które mogłoby się zakończyć rozstrzygnięciem administracyjnym (decyzją).

Oprócz przepisów udostępnionych komisji do rozpoznania przedmiotowej skargi, udostępniono jej też orzecznictwo sądu administracyjnego. I tak z treści postanowienia z dnia 3 września 1997r. Nr III SA 1407/92 wynika, że pozostawienie sprawy bez rozpoznania nie następuje w formie decyzji administracyjnej, co ma ten skutek, że skarga na tą czynność organu administracyjnego nie jest dopuszczalna. Stan ten potwierdził sąd w kolejnym wyroku z dnia 23 stycznia 1996 r. Nr II SA 1473/94, gdzie z sentencji pod punktem 2 wynika, że pozostawienie wniosku bez rozpoznania nie następuje w formie decyzji ani postanowienia.

Żadnemu z udostępnionych komisji dokumentów nie można postawić zarzutu naruszenia prawa, który w jakimkolwiek zakresie uszczuplałby prawa skarżącego, bądź też dowodziłby zasadności skargi. A skoro tak to skargę w całości należało uznać za bezzasadną.